

та на гората е опадала.—Косата му е опадала. 2) ослабѣваю (см. отпадамъ): Животно-то захваща отъ день на день да опадва—отслабва. *Д. 1875 р. 91.*

Опа́зѣмъ *м. св. Опа́звамъ* *м. дл. 1)* сохранию, сохраняю; избавлю, избавляю: За да опази властѣта си (*pour conserver l'autorité*). *Т. 227.* Островъ Фаросъ, който опази своето древне названіе, образува днесъ пристанището на Александрія. *Т. 19.* Боігъ ми опази за да ти кажа най подирна-тъ воля тейкова ти. *Р. 58.* 2) берегаю въ прокъ: Тя прави сиренѣ, опазва кестены и плодове тѣй прѣсны като че са откъснати въ сѣщата минута (*Elle prépare des fromages, des châtaignes*). *Т. 206.* **Опа́зѣмъ са Опа́звамъ са** избавлюсь, избавляюсь; спасусь, спасаюсь: Отъ страхъ тичала да стигне къщата на майка си да са опази. *Л. Д. 1875 р. 139.* Болнытъ и раненытъ не можили да са опази отъ огъня (*n'avaient pu se garantir du feu*). *Т. 279.*

Опа́ко *нар.* наоборотъ (*може что* наопаки): Всичко му врьвяло опако, не му си вдавало ничто. *Л. Д. 1873 р. 209.*

Опа́ко с. с. Опа́къ с. м. Ц. изнанка, обратная сторона: Въ устцата на дѣте-то да ся бръква съ опако-то отъ кокоше перо. *Л. Д. 1870 р. 97.*

Опа́къ *нар.* назадъ: Опакъ му рѣцѣ вьрзали. *Д. 23, 44; 26, 44.*

Опа́къ *пр.* 1) обратный: А пакъ други калкы да показвать боиты въ опакъ рядъ. *Л. Д. 1871 р. 105.* 2) упорный, упрямый (*може что и опа́къвъ*). 3) жестокий: Но опа́къ сѣ така наречены ты бубены епидеміи, които като чюма по нѣкога доврѣнятъ цѣлый рой бубы. *ib. 1874 р. 186.* Майка ми бѣши много опа́ка жена: остави, че на день 4—5 пѣтъ ма жеравеше съ хурката, али още пдешеда ма вади и на даскалѣтъ. *Зк. 32.*

Опа́къвъ *пр.* упорный, упрямый: Много си опа́къвъ. (*Нравъ твой упоренъ*). *Р. 135.*

Опа́ла (*против. милостива*) *с. ж.* немилость, опала: Сѣка милостивнѣ отъ него, сѣка опала отъ царя (излазятъ). *Р. 9.*

Опа́ленъ *пр.* истребительный, жгучій: Красное лѣто скоро пройде! Шума зелена вѣки извѣна Весело естество си поблѣднѣ Падаше гѣста слана упална! *Гн. 36.*

Опа́льникъ *с. м.* разбойникъ, злодѣй: Нападнѣ врьзъ насъ опалникъ Иванъ (злодѣй И.). *Р. 58.* Кажете и', че не сѣ дошли опалници, нито пакъ крѣвници съ мене. *ib. 94.*

Опа́лѣмъ *м. св. 1)* опалю, обожгу: (*син. обгору*):— „главно опалена!“ *М. 154.* „Стани, жено, фѣркъ попара!“ И ми стана опалена, да ми сѣркатъ фѣркъ попара. *М. 284.* 2) нагрѣю (*син. напѣлѣмъ*). **Опа́лѣмъ са** нагрѣюсь: Ожягъ е пѣргъ съ кого роватъ чисто огънь въ пещѣ, да са опали добръ. Отъ „жегъ“—нагорѣщивамъ с. ожягъ. *Пк. 33.*